Pagal E. Radzvilovaitės sudarytą antskrydžių klasifikaciją yra 4 tipai, žinoma 17 radimo vietų (turimi omenyje tik II-IV a. skydai). Vienok, kaip taisyklė, antskydžiai išlikę fragmentiškai - dažnai negalima nustatyti ir jų formos. Geriau išlikę antskydžiai tik iš II-III a. Palangos, III a. Lazdininkų, III-IV a. Stragnų ir Šernų bei IV a. pabaigos Seilūnų kapų. Jų tarpe tikslių atitikmenų Dauglaukio antskydžiui nėra. Jis yra artimas 3-jo tipo (antskydžiai su cilindro formos smailėjančia ir nupjauta viršūne) antskydžių iš Seilūnų, nors Seilūnų antskydis yra vėlyvesnis. Analogas Dauglaukio antskydžiui yra I-IV a. prūsų archeologinėje medžiagoje. Tai I-II a. antskydis iš Alt-Muntoven vietovės (Gaerte W. Urgeschichte Ostpreussens. - Königsberg, 1929, pav. 149 d.).

II-III a. Dauglaukio kapinynas skirtinas Nemuno deltos plokštinių kapinynų grupei. Kapo įrengimo, materialinės kultūros požiūriu jis yra artimas ir ankstyviesiems vidurio Lietuvos I-IV a. plokštiniams kapinynams.

Vytautas Kazakevičius

KALNIŠKIŲ PLOKŠTINIO KAPINYNO TYRINĖJIMAI 1985 M.

Kalniškių kapinynas yra Raseinių raj., Verėduvos apyl., apie 1,5 km į V nuo Ariogalos, P kaimo dalyje, ant dešiniojo bevardžio upelio kranto (Dubysos dešinysis intakas). Jis žinomas nuo 1935-1937 m., kada kapinyno teritorijoje pradėjus kasti bulviarūsius, buvo rasta žmonių kaulų ir žalvarinių bei geležinių archeologinių dirbinių. Dalis jų pateko į Kauno Vytauto Didžiojo kultūros ir Kėdainių kraštotyros muziejus.

1985 m. MAII kapinyne ištyrė 400 m^2 plotą, ati-

dengė 11 V a. kapų. Kapai labai apardyti, 2 iš jų suardyti visiškai (surinkti kaulai užkasti antrą kartą).

Mirusieji laidoti nedeginti stačiakampėse nuo 170x70 iki 260x76 cm dydžio ir nuo 20 iki 110 cm gylio duobėse, aukštielninki, sulenktomis ir ant krūtinės, juosmens ar dubens sudėtomis rankomis, ištiestomis kojomis. Orientuoti galvomis į įvairias pasaulio šalis: PR (k. Nr. 1, 3, 4), ŠV (k. Nr. 2, 6) ir kt. Kapas Nr. 5 dvigubas: 260x76 cm dydžio ir 110 cm gylio duobėje, lentiniame 240x50 cm dydžio karste aplikti 2 vyrų griaučiai. Mirusieji paguldyti vienas ant kito, galvomis į priešingas puses, t.y. į ŠR ir PV. Pagal įkapes, kurias sudarė: griaučių 5A - sidabrinė lankinė žieduotoji segė, žalvarinė storagalė apyrankė, geležinė diržo sagtis ir sidabrinis diržo galo apkalas, 2 rombo formos plunksna ietigaliai, įmovinis kirvis ir peilis, griaučių 5 B - sidabrinė lankinė segė trikampe kojele, žalvarinė storagalė apyrankė, sidabrinė diržo sagtis su sidabriniais diržo apkalais bei žalvariniu diržo galo apkalu, įmovinis kirvis ir ornamentuotas kovos peilis, kapas datuotinas V a. viduriu.

Kitų kapų įkapės negausios. Rastos trumpos gintaro karolių apvarėlės, geležinis lazdelinis smeigtukas, peilis-pjautuvėlis (k. Nr. 3), pjautuvas nulūžusiu smaigaliu (k. Nr. 1), kovos peilis (k. Nr. 3), diržo sagtis, adata (k. 8). Kapuose Nr. 6, 7, 9, įkapių iš viso nebuvo. Rasti keli atsitiktiniai dirbiniai: įmovinis kirvis, žalvarinės lankinės segės dalys, juostinis žiedas, sidabruotu paviršiumi kryžiaus formos kabutis, smiltainio verpstukas. V perkasoje, nuiminėjant velėną, aptiktas puodas smulkiai grublėtu paviršiumi.